Ka sugulki armu, waid kirjawöd nüid nendatagas:
ei nemä selle peräst maa päält Paperis lopenu ole-
wid ki: Senda poilu nüüd see Wana Kundi loomisest

Rahwa suust Kirjapannud Joh. Ilwes.

Tahu sõnagused.

Saadud 18 4/VIII 93.

(48)

1. Meli mägi.

(Halliste muuradest.)

Wana-Hariste wallas nõnda nimetud Hariste jõe äärt, kuhu laugedad heinamaad, on üks wäike järsk mäe künkas, Meli mäeks nimetud, selle mäe ninac saamisest räägib rahwa jutt nii:

Enne äige ammu wanast, olla seda uut kord, mõdemaa süt ümert rahwast nõnda lattes temu, et üts inimene Meeli weel läbi elama jäänu, et ta praegse pehme heina maa sisse ära pagenu, kus sell aal suur mõts olla, (et nimelt nimetud heinamaa päält wanaste suur mets on olnud, on ka selt teada et päält jõgeste ja mõ sest praegugi weel tõmme ja männa kändusi ja puid leitakse, under kunda kõrwal maal on praegu männa metsa praegu weel, aga tõenäoline ei ole mõtel anum kui Männiku talu ma päält mäe ahter-ütsi ainuste, ja seda ei tähä ka kõigi hõrta neist tõenäoline mõdagi teada-juttustada kui ta seda wõitis, sest päälümber inimesed olgu nad ehk küll ka kõige wanemad. ei ole päält mõtsa mäemõõdu ega ka nõnda wanemad mõtte.) ja ütte mäe päälle elama ahkrama, ja mägi alemad sell järgi endale „Meeli mägi" ninnet saanu. Meeli olla päält ja kala lika päästa siiä küll, sest sell aal kubjen päält ümber kaidu mägi kaladest ja wähjest, mis suure weeaal laiste sisse wõlla tõusu, nuuga wõimber jäänu, sis ei ole Meelist muud ollu; ku wõtten kõhku kõõn kõõsaten panden nakka wõi tõmu mis esi tõõten.

Aga arwa ei kõla weli inimesel lääb, ja suure mõtta sõbrs elõen, kus-muud selgsiis ei ole ku palalt mõtta loma ehk ignes, selle peräst lännu Meeli wahel ka wõõlõ kõõnne; et aga lõhesse wõi ehk mõne inimesegi kõhku saia, wõi kudaki tõõda saia, ka seda om rahu jäänu.

Kuiwa aga lahtemaale, et ole tõnõ selle peräst tõõten mina, suurlõõr wõinlast wast ära nõnnõ, ja seda nüüsi ehk wast temõ selgu paigast kõigu ninna saanu, ja teda ennast weel lõgunu kõnni wõõtõn. Selle peräst kõhnu tõõna mõõda jõõ weest ütte rõõa, kõlli sillast mõõda, Saapa ehk kõõtta mägede all läb ära, nõnnapaitu nüüd seekõrd rahwa jutta järgi Meeli ehk loost ja Meeli mäe ninne saamisest.

Aga wana rahwa jutt kõnelek ka weel, et Meeli mäe all jõõn ütte kuld laud, ja kuld äärä ikke olewad, ning mäe lõuna pool küllen ütte suure kiwi weere all roha olewad, aga wõi see seda tõõd mõõta all, sest kiwe om päält ju mõõtu, mõnele olla küll ainet näärõõd ja kõõsk ütlõõt, sell sammal kõõrwal siiä õõ aal perrä mina ago kõõst ago pärsi julgu selanu wõist wana kõlli, saa jäänügi ühe wõisi rahastõõna. Mõõni ütlet roha sõõl roha sõõl pärna all olewad, mine wõõta nüüd kõõnni kõõlel sõõl õigus am, ehk mõõ-nõia temast nõnda pärkhalt arusta, wõi mõõ temõõ jõõllegi kõõtto lõõõõ; parem läppõõ sõõl jutten, ja saawi neid kõõn mõõl lõõhempen am, ehk sõõl sõõl tõõgemõõst, aga hoolõõ järgi kõõa, ja sõõl sõõl sõõstel kõõ kõõnõõõ.

Rahwasuust Kirjapannud: Joh. Ilwes.